

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

จากการทดสอบนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 สายอาชีพ แผนกพัดชยกการ ในโรงเรียนราษฎร์จำนวน 335 คน เป็นนักเรียนชาย 116 คน นักเรียนหญิง 219 คน ค่ายแบบทดสอบความสามารถในการใช้โครงสร้างไวยากรณ์อังกฤษซึ่งสร้างเป็นเครื่องมือในการวิจัยคะแนนสัมฤทธิ์ผลเฉลี่ยในการเรียนโครงสร้างไวยากรณ์อังกฤษของนักเรียนแต่ละโรงเรียนปรากฏผลดังนี้

ตารางที่ 1

คะแนนสัมฤทธิ์ผลเฉลี่ยในการเรียนโครงสร้างไวยากรณ์อังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 สายอาชีพ แผนกพัดชยกการ ในโรงเรียนราษฎร์ 5 แห่ง

โรงเรียน	X̄ ของคะแนนจากแบบทดสอบโครงสร้างไวยากรณ์	SD
คุสึคพัดชยกการ	51.31	13.36
พัดชยกการ ชุรกีจิมัตซึคิย	42.46	11.2
พัดชยกการ สันตึรราชฎร	41.45	15.97
พัดชยกการ ราชค่านึนชนบว	39.57	11.58
พัดชยกการ เจ้าพระยา	37.60	11.77

คะแนนสัมฤทธิ์ผลเฉลี่ยในการเรียนโครงสร้างไวยากรณ์อังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 รวมทั้ง 5 โรงเรียน เท่ากับ 42.93 คะแนน (วิธีคำนวณอยู่ในภาคผนวก) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนทั้งหมดเท่ากับ 13.7 (วิธีคำนวณอยู่ในภาคผนวก) หลังจากทำการทดสอบจริง ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อสอบอีกครั้งหนึ่ง เพื่อตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เมื่อใช้กับกลุ่มตัวอย่างประชากร 335 คน ปรากฏผลดังนี้

ค่าอำนาจจำแนก

ไม่มีค่าอำนาจจำแนก	จำนวน	2	ข้อ
ค่าอำนาจจำแนกที่กลบ	จำนวน	0	ข้อ
ค่าอำนาจจำแนกต่ำ (.00-.20)	จำนวน	3	ข้อ
ค่าอำนาจจำแนกปานกลาง (.21-.40)	จำนวน	67	ข้อ
ค่าอำนาจจำแนกสูง (.41-.80)	จำนวน	28	ข้อ

ค่าความยาก

ง่าย (ตั้งแต่ 01 ขึ้นไป)	จำนวน	1	ข้อ
ปานกลาง (21-80)	จำนวน	99	ข้อ
ยาก (ต่ำกว่า 20)	จำนวน	0	ข้อ

(ดูแผนภาพที่ 4 ในภาคผนวกประกอบ)

ค่าความเชื่อถือได้ของแบบทดสอบโครงสร้างไวยากรณ์ที่ใช้เป็นเครื่องมือในการวิจัย แสดงว่า

แบบทดสอบนี้เชื่อถือได้พอสมควร คือ เท่ากับ .88

เพื่อทดสอบความสัมพันธ์ในการเรียนโครงสร้างไวยากรณ์อังกฤษขึ้นอยู่กับปัจจัยอื่น คือ เพศ และทัศนคติ หรือไม่ และเพียงใด ผู้วิจัยนำคะแนนที่ได้จากการทดสอบมาแบ่งกลุ่ม คือ

กลุ่มนักเรียนชายที่ชอบวิชาภาษาอังกฤษ

กลุ่มนักเรียนชายที่ไม่ชอบวิชาภาษาอังกฤษ

กลุ่มนักเรียนหญิงที่ชอบวิชาภาษาอังกฤษ

กลุ่มนักเรียนหญิงที่ไม่ชอบวิชาภาษาอังกฤษ

เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างสัมฤทธิ์ผลในการเรียนโครงสร้างไวยากรณ์อังกฤษของนักเรียนชายหญิงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 สายอาชีพ ในโรงเรียนราษฎร์ แบ่งตามทัศนคติ ผู้วิจัยนำคะแนนที่ได้จากการทดสอบโครงสร้างไวยากรณ์อังกฤษของกลุ่มตัวอย่างที่แบ่งทั้ง 4 กลุ่ม มาทดสอบความมีนัยสำคัญของความแตกต่าง โดยวิธีวิเคราะห์ความแปรปรวนชนิด 2 ตัวประกอบ (Analysis of Variance; two-by-two factorial design) สรุปผลการวิเคราะห์ดังตารางที่ 2

เพื่อความสะดวกในการอ่านตารางวิเคราะห์ความแปรปรวนชนิด 2 ตัวประกอบ ค่าสถิติต่อไปนี้หมายถึง

df = ชั้นแห่งความเป็นอิสระ

SS = ผลรวมของกำลังสองของความแตกต่างระหว่างคะแนนและมีขั้วมี
เลขคณิตของกลุ่มคะแนนนั้น

MS = ความแปรปรวน

F = อัตราส่วนแห่งความแปรปรวน

ตารางที่ 2 สรุปผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนชนิด 2 ตัวประกอบ

แหล่งความแปรปรวน (Source of Variation)	df	SS	MS = $\frac{SS}{df}$	F
ระหว่างกลุ่ม (Among cells)	3			
ระหว่างเพศ (Among rows)	1	319.64	319.64	2.06
ระหว่างทัศนคติ (Among columns)	1	7715.34	7715.34	49.79*
ปฏิกริยาร่วม (Interactions)	1	370.76	370.76	2.32
ภายในกลุ่ม (Within Group)	332	51441.55	154.94	
ทั้งหมด	335	59837.29		

P < .05

F_{.95} (1,332) = 3.84

จากตารางที่ 2 จะเห็นว่าอัตราส่วน ระหว่างทัศนคติมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 หมายความว่าสัมฤทธิ์ผลในการ เรียนโครงสร้างไวยากรณ์อังกฤษของนักเรียนชายหญิงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 สายอาชีพ แผนกพลศึกษา ในโรงเรียนราษฎร์ ที่ชอบวิชาภาษาอังกฤษ มีความแตกต่างกับนักเรียนชายหญิงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 สายอาชีพ แผนกพลศึกษา ในโรงเรียนราษฎร์ที่ไม่ชอบวิชาภาษาอังกฤษ นักเรียนหญิงที่ชอบวิชาภาษาอังกฤษมีคะแนนเฉลี่ยในการเรียนโครงสร้างไวยากรณ์อังกฤษสูงกว่านักเรียนชายหญิงที่ไม่ชอบวิชาภาษาอังกฤษ

อัตราส่วน F ระหว่างเพศ ไม่มีนัยสำคัญที่ระดับ .05 หมายความว่า โดยเฉลี่ยแล้วนักเรียนชายหญิงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 คงกล่าว มีคะแนนสัมฤทธิ์ผลเฉลี่ยในการเรียนโครงสร้างไวยากรณ์ไม่แตกต่างกัน

อัตราส่วน F ปฏิกริยาร่วม (Interactions) ไม่มีนัยสำคัญ .05 หมายความว่า โดยเฉลี่ยแล้วสัมฤทธิ์ผลของคะแนนเฉลี่ยในการเรียนโครงสร้างไวยากรณ์อังกฤษของนักเรียนชาย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 สายอาชีพ แผนกพลศึกษา ในโรงเรียนราษฎร์ที่สอนวิชาภาษาอังกฤษและที่ไม่สอนวิชาภาษาอังกฤษมีลักษณะเหมือนกันที่เป็นหญิง

จากผลการวิเคราะห์ดังกล่าวมีสิ่งที่พอจะสังเกตได้ดังนี้

ในความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติกับสัมฤทธิ์ผลในการเรียนภาษาอังกฤษนั้น ปรากฏว่าสัมฤทธิ์ผลในการเรียนโครงสร้างไวยากรณ์อังกฤษขึ้นอยู่กับทัศนคติของนักเรียนชายหญิงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 สายอาชีพ ในโรงเรียนราษฎร์ กล่าวคือ โดยเฉลี่ยแล้วนักเรียนชายหญิงที่สอนวิชาภาษาอังกฤษจะมีสัมฤทธิ์ผลของคะแนนเฉลี่ยสูงกว่านักเรียนชายหญิงที่ไม่สอนวิชาภาษาอังกฤษ ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับสัมฤทธิ์ผลในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ปรากฏว่า สัมฤทธิ์ผลในการเรียนโครงสร้างไวยากรณ์อังกฤษไม่ขึ้นอยู่กับเพศ

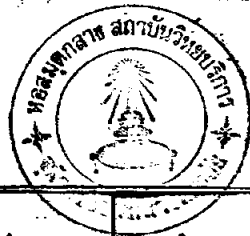
เมื่อคำนวณหาร้อยละของนักเรียนทั้งหมดที่ทำข้อสอบแต่ละข้อผิด และเรียงลำดับจากข้อที่มีนักเรียนทำผิดมากไปหาน้อย ทำให้ทราบโครงสร้างไวยากรณ์อังกฤษที่เป็นปัญหาต่อสัมฤทธิ์ผลในการเรียน ผู้วิจัยแสดงในตารางเฉพาะโครงสร้างที่มีผู้ทำผิดเกินร้อยละ 50

ตารางที่ 3 โครงสร้างไวยากรณ์อังกฤษที่เป็นปัญหา และร้อยละของนักเรียนทั้งหมดที่ตอบข้อสอบแต่ละข้อผิดจากตัวอย่างประชากร 335 คน

ลำดับที่	ข้อ	โครงสร้างไวยากรณ์อังกฤษที่ทดสอบ	จำนวนผู้ตอบผิด	คิดเป็นร้อยละ
1	30	Some hyphened compounds(a two-year old)	286	85.37
2	25	Some hyphened compounds (a five-minute walk)	274	81.79

ลำดับที่	ข้อ	โครงสร้างไวยากรณ์อังกฤษที่ทดสอบ	จำนวนผู้ ตอบผิด	คิดเป็น ร้อยละ
3	100	to be insured + against	266	79.40
4	92	to be used to + verb (-ing)	262	79.40
5	40	by birth	259	77.31
6	91	A noun from a verb : outbreak	256	76.41
7	46	Rather than + infinitive	252	75.22
8	74	rather + verb + than	250	74.62
9	78	Past simple : had to	244	72.93
10	66	Past simple : could	244	72.54
11	23	to make someone + adjective	243	72.83
12	84	adverb : hard	241	71.94
13	44	... , though	240	71.64
14	2	to be in a hurry	239	71.34
15	47	Uncountable noun : housework	232	69.25
16	94	Uncountable noun : although	231	68.95
17	90	to allow someone + infinitive	231	68.95
18	60	in order not to + infinitive	230	68.65
19	73	some + countable noun	229	68.35
20	57	to succeed in + verb (-ing)	228	68.05
21	63	to be full of	225	67.16
22	38	to protect someone from	225	67.16
23	89	Relative pronoun : whose	224	66.86
24	32	whether	224	66.86
25	76	Uncountable noun : information	223	66.56

ลำดับที่	ข้อ	โครงสร้างไวยากรณ์อังกฤษ ที่ทดสอบ	จำนวน ผู้ออกข้อสอบ	คิดเป็น ร้อยละ
26	79	Auxiliary verb : may	221	65.97
27	37	How ... !	221	65.97
28	6	to be out of order	221	65.97
29	98	to see { someone something + infinitive	219	65.37
30	54	twice as ... as	219	65.37
31	71	to be famous as	215	64.17
32	58	Reported speech	215	64.17
33	75	to look after	214	63.88
34	59	Auxiliary verb : should	214	63.88
35	26	to suggest + clause	214	63.88
36	27	Reported speech	213	63.58
37	93	to let someone + infinitive	212	63.28
38	86	if clause	212	63.28
39	72	Uncountable noun : cloth	212	63.28
40	49	Adjective form : democratic	208	62.08
41	34	in order that + clause	208	62.08
42	24	Past simple tense	208	62.08
43	96	a little + uncountable noun	207	61.79
44	70	Auxiliary verb : will + be able to	206	61.49
45	18	Comparative degree : ten years older than	206	61.49
46	67	since	203	60.59
47	88	Past perfect tense	202	60.29

ลำดับที่	ข้อ	โครงสร้างไวยากรณ์อังกฤษที่ทดสอบ	จำนวน ถูกต้อง	คิดเป็น ร้อยละ
48	48	to have something + verb (-ed).	202	60.29
49	20	instead of	202	60.29
50	55	if clause	199	59.40
51	50	Reflexive Pronoun	195	58.20
52	31	to be fond of + verb (-ing)	195	58.20
53	81	Now that	195	58.20
54	80	wish + clause	195	58.20
55	83	What a ... !	194	57.91
56	65	without + verb (-ing)	194	57.91
57	56	to give up + verb (-ing)	194	57.91
58	45	to be made of	194	57.91
59	95	Most of the + countable nouns	193	57.61
60	64	to be afraid of	193	57.61
61	11	to make someone + adjective	193	57.61
62	14	not so ... as	188	56.11
63	5	to break out	187	55.82
64	77	Past simple tense	185	55.22
65	85	Relative pronoun : Why	184	54.92
66	97	Uncountable noun : the news	182	54.32
67	7	comparison : the eldest	182	54.32
68	12	used to + infinitive	181	54.02
69	87	to explain something to someone	179	53.43
70	32	It is easy + infinitive	179	53.43

ลำดับที่	ข้อ	โครงสร้างไวยากรณ์อังกฤษที่ทดสอบ	จำนวนผู้ ตอบผิด	ถูกเป็น ร้อยละ
71	4	Auxiliary verb : ought to	175	52.23
72	53	Position of adverb : often	174	51.94
73	42	Adjective as a noun	173	51.64
74	43	Passive voice	171	51.04
75	41	Comparison : the most popular	169	50.44

โครงสร้างไวยากรณ์อังกฤษที่เป็นปัญหาต่อสัมฤทธิ์ผลในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 สายอาชีพ แผนกพาณิชยการ ในโรงเรียนราชบุรี พอจะสรุปได้ดังนี้

Some - hyphened compounds

นักเรียนใช้ผิดถึงร้อยละ 85.37 และร้อยละ 81.79 เนื่องจากโครงสร้างดังกล่าวไม่มีในลักษณะของภาษาไทย อีกอย่างหนึ่งนักเรียนนึกกับการใช้กระสวนประโยคแบบขรรคมคา เช่น He is two years old. เมื่อเปลี่ยนใช้ two-year-old เป็นคำคุณศัพท์นักเรียนจึงใช้ผิด

Verb patterns

นักเรียนทำผิดมากเพราะคำกริยาในภาษาอังกฤษมีระเบียบไวยากรณ์เฉพาะตัว เช่น บางตัวตามด้วย Verb + ing บางตัวตามด้วย infinitive ที่มี to หรือไม่มี to นำหน้า หรือพบที่ใช้กับคำกริยาแตกต่างกันไป เช่น to be insured + against หรือ to succeed + in เป็นต้น แต่ในภาษาไทยไม่มีกฎเกณฑ์เฉพาะ

Tenses and verb forms

ส่วนใหญ่ผู้เรียนทำผิด เพราะในภาษาไทยไม่มีการเปลี่ยนรูปคำกริยาไปตามกาล แต่เติมคำกริยาช่วยบางอย่างลงไป เช่น จะ , ได้ เพื่อแสดงกาล เมื่อนักเรียนทำข้อสอบไวยากรณ์ ภาษาอังกฤษจึงไม่คำนึงถึงรูปกริยาว่าควรจะเป็นกาลอะไร แต่มักจะใช้คำกริยาที่ไม่กระจายลงไป หรือกระจายเป็นปัจจุบันกลอย่างเดี๋ยวนอกจากนี้ความสัมพันธ์

ระหว่างกาลไม่มีแสงไว้เฉพาะ ดังนั้น เมื่อพูดถึงเหตุการณ์ในอดีตหลาย ๆ ครั้ง นักเรียนจะเทียบไว้เป็นอดีตกาลทั้งหมด แต่ในภาษาอังกฤษมีแยกไว้เฉพาะ เหตุการณ์ในอดีตที่เกิดขึ้นก่อนและเกิดทีหลังจะใช้กาลต่างกัน เช่น

King Boduang went to singapore after he had visited Thailand.

Adverb : hard

คำวิเศษณ์ "hard" นักเรียนส่วนมากเติม -ly ลงไปข้างท้าย เพราะจากกฎการเปลี่ยนคำคุณศัพท์เป็นคำวิเศษณ์ว่าจะต้องเติม -ly ลงไป เมื่อพบคำยกเว้นจึงใช้ผิด

Relative pronouns

สาเหตุที่นักเรียนทำผิด เนื่องจากการเรียงวลีที่อยู่ข้างหลังประพันธสรรพนามผิด นักเรียนเข้าใจว่าต้องเรียงประพันธสรรพนามเหมือนในประโยคคำถาม เช่น

I don't know whose car is it.

นอกจากนี้ในไวยากรณ์ภาษาไทย ประพันธสรรพนาม ที่ ซึ่ง ใช้แทนกันได้ นักเรียนจึงไม่เข้าใจความแตกต่างของประพันธสรรพนามในภาษาอังกฤษ เพราะคิดว่าทุกตัวใช้แทนกันได้ เช่น ใช้ which แทน where ในประโยค

Please tell me the place which you were born.

Connectives

นักเรียนใช้ผิดเพราะในภาษาไทยสามารถใช้คำสันธานได้ประโยคละหลายตัว เช่น แม้ว่า ... แต่ ... ในไวยากรณ์อังกฤษจะใช้เช่นนี้ไม่ได้ เพราะความจะซ้อนกัน นอกจากนี้นักเรียนไม่ทราบว่าจะใช้ connective ตัวไหนตามด้วยกริยา และตัวไหนตามด้วยอนุประโยค นักเรียนบางคนจึงใช้ in order that + กริยา ซึ่งผิด

Uncountable nouns

ปัญหาสำหรับนักเรียน คือ ไม่สามารถแยกคำนามออกมาว่า คำไหนเป็นคำนามนับได้ คำไหนเป็นคำนามนับไม่ได้ ในภาษาอังกฤษวิธีใช้รูปพหูพจน์ของคำนามนับไม่ได้ คือ ใช้คำอื่นเข้าช่วย เช่น

some pieces of news, some items of information

แต่ในภาษาไทย ไม่ว่านามนั้นนับได้หรือนับไม่ได้ก็ใช้คำว่า "หลาย" ขยายเพื่อให้ทราบว่า

คำนามนั้นเป็นพหูพจน์ได้ทำให้นักเรียนเข้าใจว่าเมื่อเปลี่ยนเป็นพหูพจน์ สามารถเติม s ไว้ข้างหลังคำนามนั้นแม้ว่าจะ เป็นนามที่นับไม่ได้

Expression

ในภาษาอังกฤษส่วนต่าง ๆ มีโครงสร้างเฉพาะ นักเรียนต้องจำกระบวนของโครงสร้างเอง แต่นักเรียนไทยมักใช้วิธีเทียบและแปลเป็นภาษาไทย เช่น ส่วน in the dark นักเรียนจะใช้ in the darkness เพราะแปลจากภาษาไทยว่า "ในความมืด"

Reported speech

ส่วนใหญ่ักเรียนทำผิดเพราะเมื่อทำ Direct speech ให้เป็น Indirect speech นักเรียนไม่เปลี่ยนกาลของคำกริยาและไม่เปลี่ยนคำสรรพนาม เช่น Her mother asked whether you will go to school on Sunday. นักเรียนไม่เปลี่ยนสรรพนามและกาลของคำกริยาให้สอดคล้องกับในमुखประโยค นอกจากนี้นักเรียนยังเรียงประโยคใน Indirect speech ผิด เช่น จากประโยคข้างบน แทนที่นักเรียนจะวางสรรพนามที่เป็นประธานไว้ข้างหลัง whether นักเรียนบางคนจะวางคำกริยาไว้ก่อน ในกรณีเช่นนี้นักเรียนส่วนใหญ่ทำผิดเพราะรูปประโยคเดิมเป็นประโยคคำถาม ข้อผิดดังกล่าวแสดงว่านักเรียนไม่เข้าใจวิธีเปลี่ยนรูปประโยคจาก Direct speech เป็น Indirect speech

Some auxiliary verbs

เมื่อมีกริยาแท้มากกว่า 1 ตัว คำตามหลังกริยาช่วยและมีคำสันธานมาเชื่อม นักเรียนจะสับสนว่าควรจะใช้แบบของกริยาชนิดใด เช่น May I come in and join the party? นักเรียนบางคนจะใช้ to join หรือ joining แทน join เพราะไม่ทราบว่ากริยาทั้ง 2 คำตามหลังกริยาช่วยตัวเดียว คือ May

นอกจากนี้ถ้ากริยาช่วยในประโยคคำถามหรือในประโยคปฏิเสธนักเรียนจะแยกไม่ได้ว่ากริยาช่วยตัวไหนมี to หรือไม่มี to ตาม เช่น นักเรียนใช้ You ought not bring... แทนที่จะใช้ You ought not to bring ...

Sentence patterns

นักเรียนไม่เข้าใจแบบของกริยาในประโยคเงื่อนไขทั้ง 3 แบบ เพราะในภาษาไทยใช้รูปเดียวกัน คือ ถ้า ... (จะ) กริยา ... เช่น

ถ้าฉันเป็นเซอตันไปแน่

ถ้าฉันมีเงินฉันจะซื้อบ้านสวย ๆ

นอกจากนี้ รูปประโยคที่มี wish และ suggest มีการใช้ที่ซับซ้อนในไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ

ในไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ ความอุทานมีความหมายอยู่ในรูปประโยค เช่น

How beautiful you are!

แต่ในไวยากรณ์ไทยเราไม่มีรูปเฉพาะ และใช้คำแสดงความอุทาน เช่น สวยจัง ก็จึ้งเลย

Comparison of adjectives and adverbs

การเปรียบเทียบชั้นในภาษาไทย ถ้าเป็นชั้นกว่า จะใช้คำว่า "กว่า" ไว้ข้างหลังคำคุณศัพท์และคำวิเศษณ์ ส่วนในชั้นสูงสุดจะใช้คำว่า "ที่สุด" ไว้หลังคำคุณศัพท์และคำวิเศษณ์

การเปรียบเทียบชั้นในภาษาอังกฤษ

ถ้าเป็นชั้นกว่าทำได้ 3 วิธี คือ

1. เติม er ไว้ข้างหลังคำคุณศัพท์และคำวิเศษณ์
 2. เติม more ไว้ข้างหน้าคำคุณศัพท์และคำวิเศษณ์
 3. เปลี่ยนรูปคำคุณศัพท์และคำวิเศษณ์นั้นตามกฎเฉพาะของภาษา
- ถ้าเป็นชั้นสูงสุดจะเติม the ไว้ข้างหน้าคำคุณศัพท์ก่อน จากนั้น
1. เติม est ไว้หลังคำคุณศัพท์และคำวิเศษณ์
 2. เติม most ไว้หน้าคำคุณศัพท์และคำวิเศษณ์
 3. เปลี่ยนรูปคำคุณศัพท์และคำวิเศษณ์นั้นตามกฎเฉพาะของภาษา

ปัญหาในการใช้ Comparison เกิดจากนักเรียนใช้คำซ้อนกัน เช่น

more bigger

the most longest

Position of adverbs

ตำแหน่งของคำวิเศษณ์ในภาษาอังกฤษทำให้นักเรียนเกิดปัญหา โดยเฉพาะเมื่ออยู่ในประโยคคำถาม และประโยคปฏิเสธ เมื่อมีคำหลายชนิดมาเรียงอยู่ด้วยกัน นักเรียนจะสับสนว่าคำชนิดไหนควรมาก่อนหรือมาหลัง เช่น บางครั้งนักเรียนใช้

Don't you go often? หรือ

Don't often you go?

เพราะในประโยคมีทั้งกริยาช่วย คำปฏิเสธ ประธาน และคำกริยาอยู่ด้วยกัน

Phrasal verbs

ส่วนใหญ่เป็นปัญหาเพราะในภาษาไทย ไม่มีคำกริยาในรูป two-word verbs นักเรียนจึงใช้วิธีแปลศัพท์ทีละตัว เช่น look after นักเรียนแยกแปล look = มอง after = ตาม ทำให้ผิดความหมาย

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย